ГОДИНА IV СОФИЯ, ОКТОМВРИЙ 1936 ГОД. БРОЙ 3

Какво е заслужил и кубева Здравна — Като закръсна съ сладка поварка.

Здравець

ДЕТСКИ ВЕСТНИКЪ ЗА ЗДРАВНО ВЪЗПИТАНИЕ, ПРЕДПАЗНА МЕДИЦИНА И ЗДРАВЪ ЖИВОТЪ

Годишенъ абонаментъ 10 леви.
Единъ брой — 1 левъ.
На настоятелитѣ 20% отстъпка.

ИЗЛИЗА МЕСЕЧНО ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА ВЪ 10 БРОЯ
Гл. редакторъ Д-ръ Н. СТАНЧЕВЪ — спец. по вътр. и детски болести
Редакторъ-стопанинъ: Царевна Д-ръ Станчева
София 1, ул. Сердика 18, II ет. Пощ. чек. сметка № 1413. Тел. 2-73-27

Одобренъ и препорѣчванъ отъ Мин. на нар. просв. съ вх. № 3441 отъ 9. X. 1936 г. и отъ Гл. Дир. на нар. здраве съ сер. № 13245, 17. VIII. 1935 год.

ДЪЛГЪТЪ НА ЗДРАВЧЕТАТА

Всички ние — млади и стари, иначе твърде много здъвжения, както изъ себе си, така и къмъ своитѣ родители и учители, къмъ своитѣ другарчета, къмъ всички свои близки и къмъ нашата родина.

За да изтъпяваме, обаче, по-реномостно тия здъвжения, ние трѣбва да сме съвършено здрави и много издръжливи. Най-важниятъ дългъ на човѣка е значи дъ̀лгъть му̀ да̀ здравето!

На тоѕи дъ̀лгъ трѣбва да бѫдатъ вѣрни преди всичко децата, здравчетата. Възрастнитѣ сѫ направили вече много грѣшки къмъ своето здраве, като не сѫ го винаги пазили и сѫ допущали нѣща, които сѫ го повреждали, напримѣръ вино, ракия, тютюнъ, прекомѣрни, мѫрзелъ, простуда и други. Децата и юношитѣ не бива никога да изнеѕвѣрѫватъ на здравето си. Тѣ трѣбва да му служатъ съ любовь и да му робуватъ съ гордость и радость! Здравчетата трѣбва да бѫдатъ вѣрни на своитѣ здравни обещания и да свикнатъ съ грижитѣ за своето здраве, тъй както се грижатъ за своитѣ ученъ и всѫщи-дневни здъвжения.

А когато порастатъ, никога да не забравятъ своя свещенъ дъ̀лгъ къмъ здравето и никога да не взематъ за примѣръ въ своя животъ, они възрастни, които не го изпълняватъ.

Пѣтненитѣ на здравия животъ сѫ по-трудни, но тѣ сѫ по-сланни и по-радостни, защото сѫ лишени отъ страдания и болки.

А колко е хубаво да бѫде човѣкъ здравъ и веселъ! Той е щастливъ и живота му е пълненъ съ красота и радость!

Тонъ̀зѝ здравъ и веселъ животъ пожелава на всички здравчета

Чичо Здравець

Свѣтлиятъ друмъ

На свѣта за ученика има само единъ свѣтлъ друмъ:

трудъть, знанието, спо̀ръката.

За да се трудимъ, трѣбва да бѫдемъ здрави и прилежни. Но здравето и прилежанието пазятъ отъ небето: тѣ се отглеждатъ, тѣ се придобиватъ.

За тъй, пази *здравето си!* Изпълнявай съвѣтитѣ, на родителитѣ си, на учителитѣ и на лѣкаря. Какводто те поучатъ, то е за твое добро. Всичко, какводто въ̀рвишъ, въ̀рви го съ̀ вниманиѥ, не какъ̀ попадне, а какъ̀то пай-добре трѣбва да се извръши. Никакъвъ трудъ да не те ужѣсва. Нѣма лошь и отмрамеръ трудъ, когато знаешь защо го въ̀рвишъ и когато отъ̀ сѫрдце го въ̀рвишъ. Вѣнаги си спомняй приказвата за ученика и копринената буба. Ще ти е равнѫка!

Единъ ученикъ, като се заглѣдалъ въ̀ една хубава пеперуда, казалъ си: — Бѣлае сѫ̀ и̂ма пеперудитѣ. На̀ вола си̂ въ̀рвѣ̀ А̂къ̀ о̂ирпна̂ пе̂ре̂дущето — непрекъ̂снато и безъ̂ почивка работѣ, работѣ, работѣ.

И като се обърналъ къмъ̀ е̂дна копринена буба, казалъ ѝ: — Ами̂ те — грозно̂ва! — защо̂ сама си изплитаѣ тъмничната клетка-пашкулъ?!

Бубата му отвърнала: — „И̂ сѫ̀ каква радость въ̀рша̂ това̀! защо̀то утре отъ̀ мо̀я пашкулъ ще̂ изхвръ̀ква пеперуда̂!“.

Бѣ̂ли копринена буба и изплитай всѣки день пашкулъ̂ си. Само̂ сѫ̀ увеличавитѣ си̂ лавѣ̀ти̂, сѫ̀ продължавитѣ си̂ ле̂ти̂ти̂, сѫ̀ пролѣ̂жавитѣ си̂ ще̂ изплететѣ̂ пашкулъ̂, въ̀ойто̀ ще̂ се̂ завие̂ше̂, за̂ да̂ изхвръ̀ве̂шъ утре̂ пеперудка̂.

Трудъ̀, знание̂ и сѫ̀пруга̂ — е̂то̂ три̂ще̂тѣ̂ни̂ я̂ка̂, по̂дъ̀ ко̂ето̂ са̂мо̀ а̂ко̀ се̂ про̂ве̂рѫ̀ѣ̂, ще̂ по̂стигне̂шъ̂ о̂нова̂, ко̂ето̂ о̂тъ̀ сѫрдце̂ же̂лае̂ше̂.

Труди се, продължавай знания и разбивай съ воля пречкитѣ за сѫпруга. Само такаще бѫдешъ здравъ, силенъ и честитъ. Само такаще ще въ̀рвишъ по̂ свѣтлия̂ дрѫ̂мъ̂ на̂ живота̂.

Д-ръ Вас. Ив. Неновъ

Приятно занимание

Пѣсень на здравеца

Азъ съмъ мъничко цвѣтенце,
азъ съмъ здравеца зеленъ!
Като цвѣтенце дете̂нце
съмъ засѣ̂ѝно всѣки̂ день!

Денемъ-нощемъ, зимѣ-лѣте
ме̂ни̂ ро̂ди̂ни̂ я̂ко̂ ро̂ди̂ни̂ —
ме̂ни̂ ро̂ди̂ни̂ ро̂ди̂ни̂ — ро̂ди̂ни̂ ро̂ди̂ни̂ —
е̂ла̂те̂ ме̂ по̂гле̂дне̂те̂,
ка̂къ̂ си̂ни̂ я̂къ̂ на̂пре̂дъ̂!

Кой ли мене не обича?
Любе мене младъ и старъ!
Азъ съмъ здравеца зеленъ,
Азъ съмъ дъ̀лгъ̀ горски цвѣтъ!

Вѣхнатъ монтѣ сестрички,
щомъ есенни падне мразъ,
а въ̀ гра̀дини и горчи̂ни
сѫ̀да̀ съ̀ пѣсень сѫ̀лнцѫ̀ и̂зъ̀.

Малки мои̂ ки̂ гра̀дини,
ку̂ ро̀ди̂ни̂ всѣ̂ки̂ де̂нь
и̂ пре̂зъ̀ ѝ̂ла̂та̀ го̀ди̂на̂,
ки̂ти̂ ме̂ни̂ тѣ̂ о̂ти̂ ме̂нъ̂.

Александръ Земинъ

Тютюнопушенето е врагъ на човѣшкото здраве

Иванъ Филчевъ

Есенна раздѣла

Вечерницитѣ въ̀трещъ утихна. Отнова шурчето пъ̀ди̂ско̂ ки̂ ѝ̂ зъ̀сьла̂та̀ тре̂ва̀ и̂ зъ̀сви̂ри̂ сѫ̀ своята̀ ма̀лка̀ шугулка̀. Не̂ко̀ло̀ ве̂че̂ни̂ти̂ ро̂ди̂ни̂ ро̂ди̂ни̂ ро̂ди̂ни